

И го покани да седне,
Да седне да си похапне,
Слѣдъ туй на вѣнъ тя излѣзе,
Затвори врата, заключи.
Тодоръ се сепна, уплаши.
Мисль му мина прѣзъ ума:
„Тѣзъ хора ще ме прѣдадатъ.“
Не иска нищо да яде,
А иска да си излѣзе.
Вика на баба, моли се,
Моли се да му отвори
Бабата гледа прѣзъ джама,
Тихо му дума, говори:
Почакай, баба, почакай
Дѣдо ти Петко да доде
Отъ Хъневската мохала
Ще купи вино, ракия,
За да те, баба, почерпимъ.
Мина се малко, не много
И кучетата лавнаха.
Тодоръ погледна прѣзъ джама
И какво на вѣнъ да види:
Петко иде отъ Хъневци,
Не носи вино, ракия,
Най води цѣла потеря
На чело съ Махля башия
Влѣзоха вжтре въ собата,